U s n e s e n í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatelky **A. M.,** zastoupené JUDr. Janou Kašlíkovou, advokátkou, se sídlem v Rožnově pod Radhoštěm, 1. máje 1000, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení,** se sídlem v Praze 5, Křížová 25, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 11. 2002, č. j. 19 Ca 108/2002 - 16,

t a k t o:

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 26. 11. 2002, č. j. 19 Ca 108/2002 – 16, potvrdil rozhodnutí žalované ze dne 20. 2. 2002, kterým byla zamítnuta žádost stěžovatelky o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění. Rozhodnutí opřel krajský soud především o posudek vypracovaný posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen MPSV). Zdravotní stav stěžovatelky byl hodnocen posudkovým lékařem a lékařem ortopedem na základě její zdravotní dokumentace. Krajský soud vzal za prokázané, že se u stěžovatelky jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který způsobuje 45% pokles schopnosti její soustavné výdělečné činnosti. Stěžovatelka tedy nesplňovala podmínky nároku na plný invalidní důchod.

Stěžovatelka podala proti tomuto rozsudku v zákonné lhůtě odvolání. Protože řízení o odvolání bylo podle § 129 odst. 3 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) zastaveno, podala stěžovatelka v souladu s § 129 odst. 3 věta druhá kasační stížnost. V kasační stížnosti namítala, že krajský soud nedostatečně zkoumal její zdravotní stav, když při svém rozhodování vycházel pouze ze závěrů posudkové komise MPSV, tedy komise orgánu státní správy, pod který spadá rovněž žalovaná. Stěžovatelka se tedy s přihlédnutím k § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. domnívá, že fakt, že nebyla vyšetřena nezávislým znalcem či znaleckou komisí mohl ovlivnit zákonnost rozhodování krajského soudu. Současně došlo k nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, když soud vycházel toliko z posudků komisí spadajících pod MPSV. Zdravotní stav stěžovatelky měl být posouzen nezávislým znalcem, který by ji důkladně vyšetřil a její zdravotní stav posoudil na základě všech potřebných

zjištění. Proto stěžovatelka navrhla, aby rozsudek krajského soudu byl zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

Ze soudního spisu má Nejvyšší správní soud za prokázané, že žalovaná uvedeným rozhodnutím zamítla žádost stěžovatelky proto, že není podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) ve Vsetíně ze dne 13. 11. 2001 plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 35 %. Podle posudkového zhodnocení tohoto lékaře je stěžovatelka částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění. Krajský soud si vyžádal posouzení zdravotního stavu posudkovou komisí MPSV a podle tohoto posouzení ke dni 20. 2. 2002, kdy bylo napadené rozhodnutí vydáno, se u stěžovatelky jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl stav po otevřené zlomenině obou kostí předloktí s přetrvávajícím výrazným omezením výkonu pravé horní končetiny. Součástí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jsou další chorobné změny, které souvisí s utrpěným úrazem. Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti stěžovatelky po navýšení o 10 % činil celkově 45 %. Proto je stěžovatelka nadále částečně invalidní pro následky úrazu z 30. 1. 1998.

U ústního jednání stěžovatelka mimo jiné uvedla, že pokud se jedná o protokol o jednání posudkové komise MPSV tato měla k dispozici úplnou zdravotní dokumentaci, popsala její zdravotní stav takový, jaký je ve skutečnosti. K prokázání svého zdravotního stavu nenavrhla další důkazy.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Stěžovatelka však v řízení před krajským soudem neuplatnila to, co později uvedla v kasační stížnosti, i když učinit mohla, když u jednání výslovně prohlásila, že k prokázání jejího zdravotního stavu nenavrhuje další důkazy.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud návrh odmítne, jestliže je podle s. ř. s. nepřípustný. Protože stěžovatelka opírá kasační stížnost o důvody, které neuplatnila v řízení před krajským soudem v Ostravě, ač tak učinit mohla, Nejvyšší správní soud rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti, která je nepřípustná z důvodů výše uvedených.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. října 2003

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu